

Stemning, at selv om den høitærede Finantsminister tog derover og reiste fra Amt til Amt, vilde han i den Henseende ikke kunne berolige Befolkningen. Den høitærede Finantsminister har ønsket denne Bevilling som Bøn for hurtig Expedition og reel Behandling. Ja, jeg skal indbrømme, at det var en hurtig Expedition, og jeg skal ganske vist ikke sige, at det ikke var nogen reel Behandling — det tør jeg ikke sige — men jeg skal sige, at den var ikke reiserdig. Hurtig Expedition giver, hvad man kalder Hastværks- og Sastværksarbejde, og naar det ærede Thing bliver bekendt med, at et Amt som Skanderborg Amt med 3 Kjøbstæder, og deriblandt en stor Kjøbstad som Horsens, er blevet gjort færdigt paa 5 Dage, troer jeg, at det vil indbrømme, at der ikke kan være blevet gjort noget grundigt Arbejde og anstillet nogen grundig Undersøgelse over de Krav, som vare indkomne. Jeg har selv været med og har seet, at Beboerne af 10, 12 eller 15 Sogne bleve indvarslede til at møde paa een Formiddag. Sogneforstanderskabets Formand kom ind, han kom frem med sine Papirer, og Formanden for Erstatningscommissionen gennemsaar dem tilligemed de andre Herrer, og Kravene for Alt, hvad der var røvede Sager, blev strøget, saaledes at Formandens Blyant blev ligesaa bekendt i Sjælland, som Hr. Reiersens Blyant var engang i Kjøbenhavn. At der er begaaet saa store Uretfærdigheder, skal jeg tillade mig med et Par Exempler at godtgjøre. Den høitærede Finantsminister har oplæst en Skrivelse fra nogle Herrer i Sjælland, men jeg troer, at man i den Henseende gjerne kunde bruge det gamle Udtryk: „Den ene Ravn“ — ja, jeg fortsætter ikke. Jeg skal blot fremsætte et Par Exempler. Det høie Thing er bekendt med, at der blev bevilget 3 Rbd. for hver 24 Timers Reise, der blev præsteret — med nogen Moderation i Betalingen for den første og anden Reise — for hver Tønde Hartkorn. Erstatningscommissionen vilde ikke indlade sig paa at betale for de Reiser, som vare præsterede under Vaabenhvilen fra den 12te Mai til den 26de Juni, skjøndt Loven siger, at disse Reiser skulde betales ligesaa vel som det Andet; de Vedkom-

sterne vare krævede af Fjenden. Disse Reiser skulde derfor betales ligesaa vel som andre Reiser og Præstationer, men det skete ikke, idet der blev sagt: Ja, Fjenden skal betale disse Reiser, og naar Regjeringen faaer Penge, saaj faae 3 ogsaa Penge. Omfider er der endelig kommet Penge, nu ved Sulettider, altsaa lang Tid efter. Jeg skal nu blot tillade mig at oplæse et Par Linier, som en Sognefoged har tilskrevet Samlingsmanden i Tebstrup, og den høitærede Formand vil maaskee tillade mig det, for at jeg kan godtgjøre Sandheden af, hvad jeg har sagt. De lyde saaledes: „Til Erstatning for afgibne 114 Døgnreiser af Dusted Sogn i Vaabenhvilen fra 12te Mai til 26de Juni 1864 har jeg af Hr. Kammerherre v. Jessen i Horsens modtaget 121 Rbd. 2 f. til Fordeling med 1 Rbd. 5⁴/₅ f. pr. Døgnreise.“

„De af Tebstrup afgibne 19 Døgnreiser betales med 20 Rbd. 1 Mk. 1 f., som herved tilstilles Samlingsmanden derved til Fordeling. — Det bemærkes, at Betaling kun faaes for Vognparkreiser.“

Nu ville maaskee ærede Medlemmer sige: Ja, disse Reiser under Vaabenhvilen vare ikke saa slemme. Men saa svarer jeg, at jeg kjenner en Mand, som mødte med sin Befordring i Horsens om Morgenens, om Aftenen bleve Hestene spændte fra Vognen og satte for Feltposten til Beile, hvorfra de maatte gaae tilbage igjen for Feltposten, der kom sydfra, og da det var silde om Aftenen, de kom til Horsens, syntes man, at det var best at beholde Hestene til Skanderborg. Det var altsaa 10 Mile for Feltposten, og man hørte rast, og det var 6 Mile uden Feltpost, nemlig tilbage til Horsens 3 Mile for at hente Vogn og 3 Mile Tour og Retour til Vognparken. I den Henseende skal jeg bemærke, at det var ikke raadeligt at lade Vognene staae længe i Vognparken, thi de bleve ofte stjaalne, og der blev sat simplere Vogne istedetfor. Derfor maatte Vognen hentes strax. Den Mand fik en udmærket god Hest spoleret ved den Vællighed, og for den Reise har han faaet 1 Rbd. 5⁴/₅ f! Jeg skal blot endnu anføre et Exempel angaaende Blyndringen. Der var en Huusmand, som jeg kjenner meget nøie; han har et lille Sted til 2 Rper. Den 11te Mai fik han en østerrigsk Felt-